

Polska

Czas na zamówienia publiczne

2019-03-22 11:55:02

System zamówień publicznych w Indiach zdecydowanie preferuje firmy miejscowe. Sprawa dostępu do zamówień publicznych jest zresztą jednym z najtrudniejszych problemów w negocjacjach w sprawie umowy gospodarczej między Indiami a Unią Europejską.

Indie, mimo prowadzonej od kilku lat stopniowej liberalizacji i otwierania gospodarki na zewnętrzną konkurencję, nadal trudno uznać za państwo o swobodnym dostępie do rynku zamówień publicznych.

Indie nie podpisały porozumienia WTO (ang. World Trade Organization, Światowa Organizacja Handlu) w sprawie zamówień publicznych, dlatego utrzymuje wysokie preferencje dla lokalnych państwowych producentów (10-15 proc.), a także dla lokalnych małych przedsiębiorstw (15 proc.).

Nadal istnieje lista towarów, które w drodze zamówień publicznych mogą być kupowane jedynie od lokalnych małych przedsiębiorców (ang. small scale industries - SSI), choć została ona znacznie zredukowana z 839 pozycji w 1991 r. do 326 w 2006 r. i 114 obecnie.

Istnienie państwowej kontroli cen na towary spożywcze, farmaceutyki i paliwa powoduje, że dla firm startujących konkurencja firm indyjskich jest bardzo silna i czasami trudna do pokonania w przetargach.

W Indiach stosuje się różne zasady udzielania zamówień publicznych na szczeblu federalnym. Regulowane są one przez ogólne zasady finansowe (ang. General Financial Rules), wydane przez Ministerstwo Finansów, które określa zasady zarządzania finansowego - szczególnie w rozdziałach dotyczących szerokich zasad i procedur udzielania zamówień publicznych towarów i usług oraz zasad zarządzania umowami.

Regulamin został zmieniony w 2005 r. w celu zapewnienia większej elastyczności, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedzialności w transakcji rządowych. Podręcznik Zasad i Procedur (ang. Manual on Policies and Procedures for Purchase of Goods) ma na celu ułatwienie firmom udzielającym zamówień zrozumienie aspektów formalnoprawnych zamówień. Dodatkowym uzupełnieniem prawnym są także publikacje wychodzące z Centralnej Komisji Nadzoru (ang. Central Vigilance Commission).

Szczególne przepisy dotyczące zamówień sektorowych istnieją w niektórych obszarach, takich jak zamówienia w sektorze obronnym. Na szczeblu federalnym zamówienia są udzielane przez poszczególne agencje rządowe. Agencje te mogą wydać bardziej szczegółowe instrukcje. Są też odpowiedzialne za opracowanie własnych podręczników, wzorów formularzy i umów.

W Indiach nie istnieje struktura centralna odpowiedzialna za określenie polityki w zakresie zamówień i nadzorowanie zgodności z ustalonymi procedurami. Stosowane metody udzielania zamówień zależą od wartości udzielania zamówień oraz od innych czynników przewidzianych w Regulaminie.

Podział zakupów na przetargi o mniejszej wartości jest zabroniony. Zamówienia powyżej 2,5 mln rupii (ok. 38 000 euro) muszą być wykonane w drodze otwartych przetargów. Przetarg poniżej tej kwoty wymaga ofert od co najmniej trzech dostawców.

Oferty są publikowane w Indian Trade Journal oraz przez co najmniej jedną krajową gazetę, a także na witrynie internetowej zamawianego podmiotu, jeżeli ją posiada. Ponadto rząd Indii przedstawia aktualne oferty na centralnej stronie internetowej.

Minimalny czas składania ofert wynosi trzy tygodnie. Kryteria wyboru i kwalifikacji ofert muszą być podane w dokumentacji. Wybór zwycięskiego licytanta następuje z zachowaniem zasady stosunku jakości do ceny. Jedynie zwycięski oferent zostanie poinformowany o wyniku oceny oferty. Przyczyny wyboru tego oferenta są rejestrowane, ale nie zostają ujawnione.

Ogólne zasady finansowe (GFR) oraz opracowanie w sprawie zasad i procedur zakupu towarów można znaleźć na stronie [Ministerstwa Finansów Indii](#).

INNOWACYJNA GOSPODARKA
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

**MINISTERSTWO
ROZWOJU**

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Projekt jest współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego